

NECESSITAT DE LA RELIGIÓ PER LA FELICITAT PÚBLICA

Tothom cerca llur bé, tothom vol que siguin respectats llurs drets, per tot arreu és daleja la pau i la prosperitat; però precisament ara més que mai manca la felicitat, és desconceix la justícia, i la tranquil·litat i la benança sembla talment han fet un pacte vergonyós per allunyar-se de nostra societat. Quina és la causa d'aquest desordre? De les ens aprofitaria deplorar totes aquestes desavinences i calamitats sinó ens proposéssim fer una ferma resolució de desterrar totes aquelles idees perverses que podrien fer retornar noves desgràcies; car tot acte presuposa una idea i aital idea correspon tal acte. Les males doctrines foren les que commogueren tot aquest desordre; siguin, doncs, les bones les que tot ho consolidin. Convençut d'aquesta idea, vaig a proposar algunes consideracions sobre l'esperit irreligiós de nostres temps, per fer conèixer quan s'ha de tómar la destrucció de la pau i de la llibertat dels pobles. No tinc cap dubte que tots voldrien veure establertes en nostra Pàtria, i això amb tota justícia, institucions permanents que garantitzessin la pau pública, les quals preparin en el present un esdevenidor feliç, evitant d'aquesta manera les dissensions, les turbolències civils, l'anarquia amb totes llurs conseqüències; en un mot, l'ordre públic; però això no es podrà assolir sense la religió: heus aci la primera reflexió. Della mateixa manera tots voldrien una llei que defensés l'ús de nostres bens i de nostres drets, o sia, desitjaríem la pau per a tothom; però sense la religió no pot haver-hi llibertat pública: heus aci l'altra reflexió.

Si tinguéssim que fer cas a certs innovadors moderns que han impugnat amb un èxit deplorable les creences més arrelades en les nacions, i amb molta freqüència adhuc aquelles veritats que els pobles han considerat com sagrades; ens farien creure que tan sols els han conegut el secret de perfeccionar el ben social, i establir la llibertat pública; però caminem a la llum de la raó i de la consciència, i veurem que és impossible que en una nació que predomini l'esperit irreligiós, del qual aquests innovadors tenen la desgràcia d'haver sigut apòstols, existeixi l'ordre públic i la llibertat per a tothom. Estic conforme que les calamitats